



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Ing. P. V.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) InterCora, spol. s r.o., se sídlem Plzeň, Lochotínská 18, IČ: 477 14 018, 2) CENTRAL GROUP Rezidence Bělohorská s.r.o., se sídlem Praha 4, Na strži 1702/65, IČ: 290 60 281, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2012 sp.zn. S-MHMP 573626/2012/OST/No

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6 ze dne 17.2.2012 č.j.: MCP6 012844/2012, kterým byla na žádost společnosti InterCora s.r.o. prodloužena platnost rozhodnutí o umístění stavby polyfunkčního domu „U Markéty“ při ulici Patočkova, včetně napojení na infrastrukturu, vydaného pod č.j. SZ MCP 018891/2009/OV/Krá dne 1.6.2009 o dva roky.

V odůvodnění žalovaný mimo jiné uvedl, že podle § 93 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. může stavební úřad prodloužit na odůvodněnou žádost dobu platnosti územního rozhodnutí. Na řízení o prodloužení lhůty se vztahují přiměřeně ustanovení o územním řízení s tím, že veřejné ústní jednání se nekoná a závazná stanoviska, námitky nebo připomínky lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení, jinak se k nim nepřihlíží. Předmětné řízení bylo zahájeno podáním žádosti, odůvodněné tím, že do konce platnosti rozhodnutí o umístění stavby nebudou dokončeny práce na projektu ke stavebnímu řízení, dne 14.7.2011. Stavební

úřad vyzval žadatele dne 10.8.2011 k doplnění žádosti o koordinované závazné stanovisko Městské části Praha 6, aktualizované souhlasy dotčených vlastníků pozemků, na nichž je stavba umístěna a vyjádření odboru městského investora z hlediska výjimky ze stavební uzávěry, a usnesením řízení přerušil do 1.12.2011. Žadatel dne 29.11.2011 žádost požadovaným způsobem doplnil. Stavební úřad oznámil zahájení řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí dne 7.12.2012. Účastníkům řízení podle § 85 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. bylo oznámení o zahájení řízení doručeno vyhláškou. Účastníci řízení byli v oznámení poučeni, že námitky mohou podat do 15 dnů od doručení oznámení, jinak se k nim nepřihlíží. Ve stanovené lhůtě podle žalovaného neuplatnil námitky žádný z účastníků. Žalobce zaslal elektronicky nesouhlas s prodloužením platnosti územního rozhodnutí bez elektronického podpisu. Stavební úřad ho pak o tomto nedostatku formy jeho podání informoval. Žalobce pak podle odvolacího orgánu nevyužil možnosti dané § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. a ve lhůtě 5 dnů neučinil podání písemně nebo ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Stavební úřad dne 17.2.2012 vydal rozhodnutí, kterým žádosti o prodloužení platnosti územního rozhodnutí vyhověl a v odůvodnění se zabýval i připomínkami zástupců veřejnosti.

Žalovaný také konstatoval, že v řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí se neposuzuje znovu záměr podle § 90 stavebního zákona, jako v územním řízení o umístění stavby, protože stavba byla umístěna pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Protože v předmětném řízení neuplatnili účastníci řízení námitky a dotčené orgány stanoviska, rozhodl podle žalovaného stavební úřad o prodloužení platnosti územního rozhodnutí v souladu se zjištěným skutkovým stavem.

Žalobce v žalobě uvedl, že dne 17.2.2012 bylo vydáno odborem výstavby Úřadu městské části Praha 6 rozhodnutí č.j.: MCP6 012844/2012, kterým byla na žádost společnosti InterCora s.r.o. prodloužena platnost rozhodnutí o umístění stavby polyfunkčního domu „U Markéty“ při ulici Patočkova, včetně napojení na infrastrukturu, vydaného pod č.j. SZ MCP6 018891/2009/OV/Krá dne 1.6.2009 o dva roky. Dne 15.3.2012 podal žalobce proti uvedenému rozhodnutí odvolání, mj. z důvodu, že v rámci vydávání rozhodnutí nebylo postupováno v souladu se zákonem č. 100/2001 Sb. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11.5.2012 bylo jeho odvolání zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. Podle žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí nepopírá, že v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí nebyl dotčený záměr posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, a to ve formě tzv. zjišťovacího řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb. V této souvislosti podle žalobce žalovaný toliko uvádí, že „V řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí se tedy neposuzuje znovu záměr podle § 90 stavebního zákona, jako v územním řízení o umístění stavby, protože stavba byla umístěna pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.“ Podle žalobce pak žalovaný zjevně vychází z předpokladu, že v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí se již není potřeba zabývat úvahami o vlivech záměru ve vztahu, ke kterému je prodloužení žádáno na životní prostředí, a to ani za situace, kdy se v mezidobí od vydání územního rozhodnutí podstatně změnila environmentální situace v okolí záměru. Tento předpoklad je podle názoru žalobce chybný. Neprovedením základních úvah o dopadech záměru ve vztahu, k němuž bylo v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí prodloužení žádáno, se podle žalobce žalovaný dopustil závažného pochybení, které způsobuje neplatnost napadeného rozhodnutí.

Dále žalobce také uvedl, že předmětem sporu je skutečnost, zda v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí je potřeba vyhodnotit záměr z hlediska jeho vlivů na životní prostředí ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb. a to bez ohledu na to, zda tento záměr byl či nebyl v rámci původního rozhodnutí předmětem posouzení ve smyslu dotčeného zákona.

Žalobce v žalobě zargumentoval, proč příslušný orgán měl v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí provést posouzení ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb. Podle žalobce žalovaný nepopírá, že k takovému posouzení nedošlo. Uvedl, že řízení předcházející vydání rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6 č.j.: MCP6 012844/2012 potažmo napadeného rozhodnutí je z tohoto důvodu stíženo závažnou vadou, pro kterou je nezbytné jeho výsledek zrušit.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že předmětná stavba nepodléhala posuzování vlivů podle zákona č. 100/2001 Sb. v územním řízení, jak vyplývá z bodu 7 stanoviska odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 30.4.2008 sp.zn. S-MHMP 181531/2008/OOP/VI, které bylo doloženo v původním územním řízení. Toto stanovisko se v průběhu řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí nezměnilo. Podle žalovaného je žalobní námitka nedůvodná, a proto navrhl zamítnutí žaloby.

Ve správním spise se mimo jiné nachází žádost společnosti InterCora, spol. s r.o. ze dne 11.7.2011 o prodloužení platnosti územního rozhodnutí, výzva ze dne 10.8.2011, oznámení zahájení řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí ze dne 7.12.2011, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby ze dne 17.2.2012 č.j.: MCP6 012844/2012, jímž byla do dvou let od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí prodloužena platnost územního rozhodnutí, které vydal odbor výstavby Úřadu městské části Praha 6 dne 1.6.2009 pod č.j. SZ MCP6 018891/OV/Krá na stavbu polyfunkční dům „U Markéty“ při ulici Patočkova včetně napojení na infrastrukturu, úpravy komunikace Kolárova, přeložky kanalizace, horkovodu a prodloužení trasy veřejného osvětlení na pozemcích parc.č. 885, 886, 890, 891, 892/5, 892/6, 893/2, 893/13, 3667/2, 3667/3, 3667/4, 3678/1, 3678/12, 3768/1 v katastrálním území Břevnov. V odůvodnění správní orgán I. stupně mimo jiné uvedl, že žadatel (společnost InterCora, spol.s r.o.) dne 14.7.2011 požádal o prodloužení platnosti územního rozhodnutí z důvodu, že je upřesňován záměr a není tedy možno požádat o vydání stavebního povolení. Stavební úřad shledal, že žádost nelze bez aktualizace některých stanovisek posoudit, a proto podle § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. opatřením ze dne 10.8.2011 vyzval žadatele, aby nejpozději do 1.12.2011 doplnil žádost o koordinované stanovisko MČ Praha 6, aktualizované souhlasy dotčených vlastníků pozemků, na nichž je stavba umístěna, a vyjádření OMI z hlediska platnosti výjimky ze stavební uzávěry. Dne 29.11.2011 byly požadované podklady doplněny. Stavební úřad oznámil dne 7.12.2011 zahájení územního řízení dotčeným orgánům, účastníkům řízení a veřejnosti a upozornil je v souladu s § 93 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. na lhůtu pro podání závazných stanovisek, námitek a připomínek. Účastníci neuplatnili návrhy a námítky. Dne 4.1.2012 podal připomínku JUDr. Ivan Hruža a dne 2.1.2012 podal jako veřejnost připomínky MUDr. Antonín Nechvátal, zastupitel MČ Praha 6. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že platnost rozhodnutí o umístění stavby bytového domu může být prodloužena, neboť umístění stavby zůstává v souladu s územním plánem sídelního útvaru hlavního města Prahy, neboť plocha, na kterou se přístavba umísťuje, je určena pro funkční využití SV-všeobecně smíšené, s nímž je navržená funkce bydlení v souladu. Také kód míry využití území H zůstal nezměněn a návrhem velikosti stavby dodržen. Poměry v území se dle relevantních dokladů nemění. Umístění přístavby je podle správního orgánu I. stupně i nadále na uvedeném pozemku přijatelné a vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu v hlavním městě Praze. Ve správním spise je rovněž založeno odvolání žalobce ze dne 15.3.2012 proti prvoinstančnímu rozhodnutí ze dne 17.2.2012, e-mail žalobce ze dne 24.12.2011, jímž žalobce vznesl proti stavbě polyfunkčního domu „U Markéty“ námitku, dopis žalobce ze dne 28.2.2012, reakce správního orgánu ze dne 2.1.2012 na e-mail žalobce, v níž byl žalobce upozorněn na skutečnost, že námítky k prodloužení lhůty platnosti musí být podány písemně

s podpisy příp. razítky oprávněných subjektů, nikoliv elektronicky bez elektronického podpisu, tedy tak, jak to učinil žalobce. Žalobce byl současně upozorněn na to, že poslední námítky mohou být s datem podání 6.1.2012. V neposlední řadě se ve správním spise nachází žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 11.5.2012 sp.zn.: S-MHMP 573626/2012/SST/No.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil věc takto:

Obecná doba platnosti všech druhů platnosti územních rozhodnutí, s výjimkou rozhodnutí o ochranném pásmu, je dle ust. § 93 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. dva roky ode dne nabytí právní moci. Stavební úřad má možnost stanovit v odůvodněných případech lhůtu delší. Zákon tak vylučuje, aby stavební úřad lhůtu platnosti územního rozhodnutí zkrátil. Stavební zákon v souladu s uvedenou dvouletou fikcí trvanlivosti vztahů v území stanoví v ust. § 93 odst. 3 rovněž podmínky pro prodloužení doby platnosti územního rozhodnutí. V odstavci 4 téhož ustanovení jsou pak upraveny případy, ve kterých může územní rozhodnutí platnosti pozbýt.

V dané věci žadatel společnost InterCora, spol. s r.o. podala žádost ze dne 11.7.2011 o prodloužení platnosti územního rozhodnutí. V oznámení zahájení řízení o prodloužení platnosti správní orgán I. stupně mimo jiné uvedl, že závazná stanoviska dotčených orgánů, námítky účastníků a připomínky veřejnosti musí být uplatněny nejpozději do 15 dnů od doručení tohoto oznámení, jinak se k nim nepřihlíží. Žalobce své námítky uplatnil e-mailem dne 24.12.2011, načež mu správní orgán dne 2.1.2012 sdělil, že námítky k prodloužení lhůty platnosti musí být podány písemně, nikoliv elektronicky bez elektronického podpisu, jak to učinil žalobce. Současně ho správní orgán upozornil na skutečnost, že poslední námítky mohou být s datem podání 6.1.2012. Žalobce se však obrátil na správní orgán až dopisem ze dne 28.2.2012, tedy až po vydání prvoinstančního rozhodnutí v předmětné věci stavebním úřadem (Úřad městské části Praha 6, odbor výstavby) dne 17.2.2012, kterým bylo žádosti žadatele vyhověno a tedy byla prodloužena platnost předmětného územního rozhodnutí. V dopise ze dne 28.2.2012 žalobce správnímu orgánu I. stupně mimo jiné sděloval, že neměl možnost v předmětné věci reagovat písemným dopisem s datem podání do 6.1.2012, neboť se nacházel v zahraničí. V odvolání ze dne 15.3.2012 proti prvoinstančnímu rozhodnutí současně uvedl, že své zamítavé a nesouhlasné stanovisko k výstavbě polyfunkčního domu „U Markéty“ vyjádřil rovněž doporučeným dopisem dne 28.2.2012. Žalovaný pak ve svém rozhodnutí ze dne 11.5.2012 odvolání žalobce zamítl a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění pak odkázal na ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. a na ust. § 93 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. s tím, že žalobce zaslal svůj nesouhlas s prodloužením platnosti územního rozhodnutí elektronicky bez elektronického podpisu. Žalovaný také uvedl, že žalobce byl stavebním úřadem informován o nedostatku svého podání, nicméně žalobce nevyužil možnosti dané § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. a ve lhůtě 5 dnů neučinil podání písemně nebo ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Protože podle žalovaného v předmětném řízení neuplatnili účastníci

řízení námítky a dotčené orgány stanoviska, rozhodl stavební úřad o prodloužení platnosti územního rozhodnutí v souladu se zjištěným skutkovým stavem.

Žalobce ve své žalobě proti rozhodnutí žalovaného je přesvědčen o tom, že měl být záměr z hlediska jeho vlivů na životní prostředí v rámci řízení o prodloužení platnosti územního rozhodnutí posouzen podle zákona č. 100/2001 Sb. Žalovaný však v odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., podle kterého k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním. Žalovaný také citoval ust. § 93 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., podle kterého dobu platnosti územního rozhodnutí může stavební úřad na odůvodněnou žádost prodloužit; podáním žádosti se běh lhůty platnosti rozhodnutí staví. Na řízení o prodloužení lhůty se vztahují přiměřeně ustanovení o územním řízení s tím, že veřejné ústní jednání se nekoná a závazná stanoviska, námítky nebo připomínky lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení, jinak se k nim nepřihlíží, s tím, že stavební úřad oznámil zahájení řízení účastníkům, dotčeným orgánům a veřejnosti, poučil je rovněž o tom, že mohou námítky a připomínky a stanoviska uplatnit do 15 dnů, jinak k nim nebude přihlédnuto, a protože v předmětném řízení neuplatnili účastníci řízení námítky a dotčené orgány stanoviska, rozhodl stavební úřad o prodloužení platnosti územního rozhodnutí v souladu se zjištěným skutkovým stavem. Ze žalobou napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, že žalobce v zákonem stanovené lhůtě své námítky proti předmětnému oznámení neuplatnil, a proto bylo jeho odvolání zamítnuto. Žalobce však v předmětné žalobě proti tomuto vůbec nebrojí.

Za tohoto stavu věci soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, když ani žalobce a ani žalovaný k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce ve věci samé úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. dubna 2014

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu